

[Berglund.]

eller om det er noget andet, skal jeg ikke sige, da jeg ikke husker det fuldstændig rigtigt, men det retter man sig efter.

Ud fra de betragtninger kan jeg ikke stemme for den motiverede dagsorden, for vi har en vågnende arbejderbevægelse oppe på Grønland, og der er meget, meget sjældent, ja, så godt som ingen strejker indtil nu. Men det ville være forkert at bremse dem, før de starter. Derfor vil jeg gøre opmærksom på, at jeg stemmer imod fru Nathalie Linds forslag om motiveret dagsorden ud fra de nævnte begrundelser.

Hjortnæs (S):

Hr. Gert Petersen og hr. Knud Jespersen har på ny fundet det belejligt at angribe socialdemokratiet, fordi vi også i denne situation har optrådt ansvarligt. Det er der ikke noget nyt i. Det er åbenbart i disse partiers interesse, men det er uforståeligt, at hr. Gert Petersen falder for hr. Glistrups taktiske spil. Hr. Gert Petersen ved, at hr. Glistrup ikke har ret, når han siger, at den af fru Nathalie Lind foreslåede dagsorden er stærkere end den, som hr. Glistrup gav sin tilslutning til i formiddags. Og hr. Gert Petersen ved, at hr. Glistrup i denne sag som i andre sager har gjort, hvad han kunne for at ødelægge dette folketings funktionsduelighed ved at skabe så stor forvirring som overhovedet muligt. Det er nøjagtig det samme, hr. Gert Petersen, hr. Knud Jespersen og hr. Wilhelm forsøger at gøre nu.

De, der har deltaget i udvalgets forhandlinger, og de, der har lyttet til de drøftelser, der har været ført her i folketingssalen, ved, at socialdemokratiet igen og igen i fuld overensstemmelse med de faglige organisationer, med organisationerne på arbejdsmarkedet, har sagt, at vi er parat til at medvirke til en tydeliggørelse af retstilstanden, hvis der er et behov for en sådan tydeliggørelse.

Vi har gennem det arbejde, der er udført i retsudvalget, gennem de tilkendegivelser, der er kommet, gennem de svar, der er kommet til udvalget, gennem straffelovrådets udtalelse og nu senest også gennem arbejdsrettens dom omkring Info-sagen efter vores opfattelse fået en tilstrækkelig tydeliggørelse. Jeg har sagt i mit første indlæg her i dag, at jeg kunne have ønsket, at vi

var stoppet hermed, jeg kunne have ønsket, at vi var blevet sparet for denne dramatisering af denne sag. Det kan den faktisk ikke bære. Men det skulle vi altså ikke spares for, og nu står vi så i den situation at skulle svare på bl. a. hr. Maigaards spørgsmål om, hvorvidt vi ved at gå ind for det af fru Nathalie Lind fremsatte dagsordensforslag ikke i virkeligheden går videre end det, vi hidtil har stået for. Det gør vi ikke.

Jeg har også sagt under forhandlingerne i udvalget, at vi ikke vil afvise, at der kan foretages en tydeliggørelse gennem ændringer i normalpolitivedtægten, men vi må forlange, at dette bliver undersøgt ganske grundigt, således at vi kan sikre os, hvis man ønsker en sådan ændret formulering af normalpolitivedtægten, at der ikke herved sker en ændring i den bestående retstilstand. Derfor har vi givet udtryk for, at vi ville have et eventuelt forslag herom forelagt for straffelovrådet. Det ønskede man ikke på daværende tidspunkt at imødekomme os med, og derfor måtte vi allerede under de løbende forhandlinger i udvalget sige, at vi kan ikke, når det ligger, som det gør nu her, acceptere nogen ændringer i den bestående politivedtægt. Og så strakte vi hånden frem med henblik på at nå et bredt flertal igennem en skrivelse til politimestrene.

Jeg synes, det er vigtigt at få præciseret endnu en gang, at der ikke med vedtagelsen af dette dagsordensforslag vil blive lagt op til, at der skal ske ændringer i de lovlige faglige aktioner, som dansk arbejderbevægelse hidtil har benyttet sig af, og der vil ikke ske nogen som helst form for indgreb i den faglige demonstrationsfrihed, naturligvis ikke. Og alle, der har angrebet os, bør bemærke, at det har været vores forudsætning hele tiden, det er fortsat vores forudsætning, og ingen behøver at betvivle socialdemokratiets soliditet i denne erklæring.

Kristine Helthberg (SF):

Når jeg tager ordet i denne sag, er det simpelt hen, fordi jeg er blevet mere og mere forvirret, jo længere tiden er gået. Jeg havde i og for sig troet, at da hr. Hjortnæs tog ordet, ville tågerne spredes, men så vidt mig selv angår og formodentlig også andre, så er tågerne blevet tættere end nogen sinde.